

(Прес, 1. 9. 2015)

У настојању да зауставе „опадање америчке моћи“, те да и 21. као и претходни буде „амерички вијек“, САД су покренуле серију џумбуса на разним котама глобализованог свијета. Ако већ не могу да спријече пад властите моћи, Сједињене Државе су, изгледа, одлучиле да све остале учине још немоћнијим и тако задрже предност једине суперсиле. Класични државни удари и војне интервенције обogaћени су најприје тзв. ненасилним револуцијама, а сада, ево, и сеобама народа.

Баш сам се питао какав ли је био смисао „арапског прољећа“ у Египту, у коме је на крају приче остао исти режим само је умјесто Мубарака засјео брат близанац Сиси. Нафта зна да удари у главу арапским лидерима па постану непослушни, али Египат нема нафту. А онда сам схватио да је резултат у томе што што су, уз помоћ привремене демократије, водећи исламисти намамљени из илегале у јавност, те похватани по трговима и потрпани у кавезе.

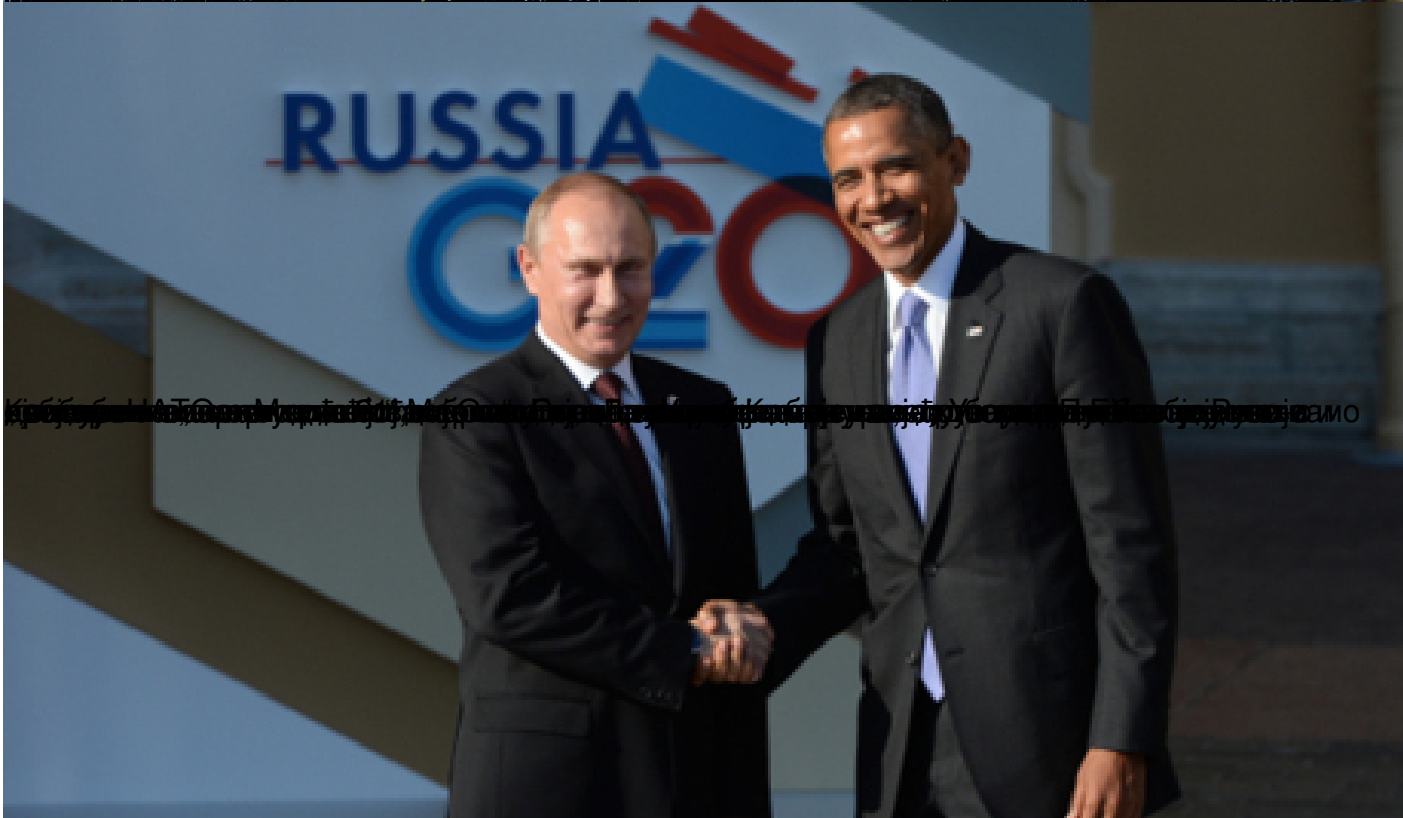
Сеоба народа као пројекат

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 02 септембар 2015 21:41

Сеоба народа као пројекат

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 02 септембар 2015 21:41

Сеоба народа као пројекат

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 02 септембар 2015 21:41

